

Κρυμμένους γιαρᾶς δὲ γιατρεύετι (ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτόντων τὰς ἐαυτῶν ἀδυναμίας ἢ καὶ ἀσθενείας) Μακεδ. (Κολινδρ.)

Τὰ γιατρεψ' ἀπ' τὴν κόρυζα νὰ μοῦ τὰ φάη τ' ἀλούπι (κόρυζα = ἀσθένεια τῶν πουλλερικῶν, ἀλούπι = ἀλεπού· ἐπὶ τῶν ματαίως κοπιώντων) Ἰόνιοι Νῆσ.

Οὔτε γιατροὶ γιατρεύουνε οὔτε ἄγιοι βοηθοῦνε (ἐπὶ καταστάσεων αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιδέχονται καμμίαν θεραπείαν) Εὐβ. (Βρύς.) Ἄν ἤξερ' ὁ κασσίδης, θὰ γιατρενε τὴν κασσίδα του (ἐπὶ ἀλαζόνος καὶ ὑποκριτοῦ) Πελοπν. (Γορ-
τυν.) Ὁ σκύλλος ὅταν λαβώνεται, μὲ τὴ γλῶσσα του για-
τρεύεται! (ἐπὶ τῶν δι' ἰδίων μέσων βοηθούτων ἐαυτοῦς) Πελοπν. (Πάτρ.) || Ἄσμ.

Ἵς τοῦ Χάρου τίς λαβωματιᾶς βότανα ἔχ-χωροῦνε
μηδὲ γιατροὶ γιατρεύουνε μηδ' ἄγιοι βοηθοῦνε
(μοιρολ.) Εὐβ. (Κοῦρ.)

Ἡ ἀγινάρα 'ς τὸ χωριὸ βραστή, λεμόνι, λάδι,
καὶ νὰ πορῇ τὸ σ'κώτι σου, γιατρεύεται τὸ βράδυ
Κρήτ.

Πολλὲς πληγὲς ἡγιατρεψα κ' ἡβαλα καὶ βοτάνι,
μ-μὰ ἡ δική σου ἡ πληγὴ δὲν εἶναι γιὰ νὰ γιάνη
Κῶς (Κέφαλ.)

Βουργὰ γιατρὸ νὰ φέριτι, γιατρὸ νὰ μὴ γιατρέψη
(βουργὰ = γοργὰ, σύντομα) Μακεδ. (Πεντάπολ.)

Κὶ ποιὸς θὰ φάη νὰ γιατρυφτῇ κὶ ποιὸς θὰ φάη νὰ γιάνη;
Ἡπ. (Λάκκα Σούλ.)

Πόνος ποὺ δὲ γιατρεύεται γιατροὶ δὲ δὸ βερνᾶνε
(δὲ δὸ βερνᾶνε = δὲν ἤμποροῦν νὰ τὸν θεραπεύσουν· ἐκ μοι-
ρολ.) Πελοπν. (Καρβελ.)

Τόσοι γιατροὶ μέσ' 'ς τὸ δουνιᾶ, τόσοι καθηγητάδες
κανένας δὲν εὐρέθηκε καρκίνο νὰ γιατρέψη
(μοιρολ.) αὐτόθ. Συνών. γερεῦω, γιαιίνω, γιαιανί-
σχω, κἀνω καλὰ. β) Ἀνακουφίζω καὶ ψυχικῶς, παρη-
γορῶ σύνθηθ.: Πέθανε ἡ γυναῖκα του καὶ τοῦ ἄφησε μεγάλον
πόνο 'ς τὴν καρδιά· ποιὸς θὰ τοῦ τὸν γιατρέψη; σύνθηθ. Τὸν
ἄφ'σι ἡ ἀρριβουνιαστ'κιά τ', κὶ τοῦτ' ἀγουνίζιτι νὰ τοὺν
γιατρέψ' Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἐλα κάτσε κοννὰ μου, νὰ μοῦ δια-
τρέψῃς τὴν γαρδιά Κάσ. || Ἄσμ.

Ἐφτὰ γιατροὶ βασιλικοὶ γιατρεύουν ἓνα νόνο,
κ' ἐσὺ μ' ἓνα σου ξάνοισμα τότε γιατρεύεις μόνο
Κρήτ.

Σὰν ἔχῃς πόνο 'ς τὴν γαρδιά, ἄμε νὰ τότε γιάνῃς,
νὰ βρῇς διατρὸ νὰ διατρευτῇς, νὰ ζιῇς, νὰ μὴπ-πέθῃς
Κάρπ. γ) Ἰκανοποιῶ τὰς ἀνάγκας τινὸς Στερελλ. (Αἰτωλ.):
Ποιὸς θὰ φάη, ποιὸς θὰ γιατρυφτῇ ἀπ' αὐτό! (ἐπὶ φαγητοῦ
ἀνεπαρκοῦς διὰ τὰ ἄτομα διὰ τὰ ὁποῖα προορίζεται). 2) Πα-
ρέχω τὰς φροντίδας μου εἰς ἀσθενῇ, νοσηλεύω σύνθηθ.: Εἶναι
ἄρρωστος καὶ τὸν γιατρεύει ἡ γυναῖκα του. Ἐπεσε 'ς τὸ
κρεββάτι καὶ τὸν ἐγιατρενε ἡ ἀδελφὴ του πολλὰ. 3) Μετοχ.
γιατρεμένος, ὁ διὰ χημικῶν φαρμάκων διωρθωμένος, νοθευ-
μένος, ἐπὶ οἴνου Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.): Πίνουμι γιατρυμένου
κρασί.

γιατροήσιμος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιατροήσιμος Χίος (Πισπιλ.
κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γιαιατρός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ήσιμος.

Κατάλληλος πρὸς θεραπείαν, συνήθως πρακτικὴν ἔνθ' ἀν.:
Τὸ ζεστόλ λάιν τοῦ κανδηλιού ἐγ γιατροήσιμο Πισπιλ. Τὰ
καρυδόφυλλα ἐγ γιατροήσιμα γιὰ τοὺς ρεματισμοὺς αὐτόθ.

γιατρική ἡ, σύνθηθ. γιατριτσή Πελοπν. (Καρδαμ.)

Τὸ Βυζαντ. γιαιατρική, διὰ τὸ ὅπ. βλ. Δουκ. εἰς λ.
γιαιατρός: «διδάσκαλος τῆς γιατρικῆς». Anonymus,
De Nuptiis Thesei libr. 5.

Ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη τοῦ ἱατροῦ σύνθηθ.: Ἀμα δὲ δὸ
γάνη καλὰ ἡ γιατριτσή, πάει καλιὰ του (= θὰ πεθάνῃ) Πε-
λοπν. (Καρδαμ.) Ποῦ τ'ν ἔμαθες τ' γιατρική σὺ κὶ μὰς καν'ς
τοῦ γιατροῦ; Εὐβ. (Ἀκρ.) Συνών. γιαιατροσύνη 1.
β) Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ κοιν.: Μὲ τὴ γιατρική ἄλλοι
πλουταίνουν κὶ ἄλλοι πεθαίνουνε 'ς τὴν ψάθα σύνθηθ.

γιατρικὸ τό, γιατρικόν Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κρώμν.
Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)—Λεξ. Βάνγ. γιατρικὸ κοιν. γιατρ'κὸ
Θεσσ. (Συκαμν.) γιατ-τρικὸ Χάλκ. γιατρικὸ Τσακων. (Χα-
βουτσ.) γιατξικὸ Τσακων. (Μέλαν.) γιατρικὸ Κορσ. για-
τικὸ Σαμοθρ. διατρικὸ Κάρπ. Κάσ. δατρικόν Πόντ. (Ἱμερ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γιατρικὸ Κύπρ. (Καλοπαναχ. Μου-
τουλ. Πεδουλ.) ατ-τρικὸ Κάρπ. (Ἐλυμπ.) ατ-τρικὸ Σύμ.

Τὸ Ἑλληνιστ. ἱατρικόν, οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἱατρι-
κός, ὡς οὐς. κατὰ παρὰλειψιν τοῦ οὐς. φάρμακον.
Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 2,124. Ὁ τύπ.
γιαιατρικόν καὶ παρὰ Σομ.

Φάρμακον κοιν. καὶ Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Κρώμν. Οἶν.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Παίρων - δίνω - φτειάνω
γιατρικά κοιν. Παίρων γιατρικά, ἀλλὰ ὠφέλεια δὲ βλέπω κοιν.
Νὰ πάρῃς τοῦτο τὸ γιατρικὸ καὶ θὰ γένῃς περδίκι (=θὰ θερα-
πευθῇς τελείως) Πελοπν. (Γαργαλ.) Γιὰ τὴ λυσουρία τὸ κα-
λύτερο γιατρικὸ εἶν' οἱ βατοκορφάδες (λυσουρία = δυσουρία)
αὐτόθ. Τῆς σκινιᾶς τὸ λάδι ἦτανε γιατρικὸ Ἀγαθον. Νὰ πάρ'ς
τοῦ γιατρικοῦ σ', πιδὶ μ', γιὰ νὰ γέν'ς καλὰ Στερελλ. (Ἀκρ.)
Τί καλὸ 'χει; Οὐλο γιατρικά πίνει Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ἐδονκα
πολλὰ λιπτά 'ς τὰ γιατρικά Ἡπ. (Κουκούλ.) Θέλον νὰ μά-
σου λῖγον μέντα γιὰ γιατρικὸ (μέντα = ἡδύοσμος) αὐτόθ.
Τὴ σαλαμέντρα ἂν τ'ν ἰδῇς νὰ κονντανασαῖν' κὶ τ'ν πατήσης
'ς τ'ν οὐρά, κάτ' βγάν' ἀποὺ τὸ στόμα ποὺ εἶναι γιατρικὸ
Θεσσ. (Μελιβ.) Ἐμασα τσῆ κονφοξυλιᾶς τὰ λουλούδια γιὰ
γιατρικὸ Ὁθων. Μὲ μιὰν τ-τουλούμπαν γιατρικὸ ἐράντισα
τξαι τὰ θκυὸ τὰ κλήματα (τουλούμπα = ψεκαστήρα) Κύπρ.
Δὲν ἔχον πιῇ γιατρ'κὸ σ' οὔλη μ' τὴ ζουή Θεσσ. (Συκαμν.)
Ξέρω τὴν ἀρρώσκια σ-σον, μ-μὲ τὸ γιατρικὸ ἐν τό 'χω Κῶς
(Πυλ.) Σὸν ἀρρωστον γιατρικὸ δίνε γιὰ νὰ λαροῦται (εἰς τὸν ἀ-
σθενῇ δίδουν φάρμακον διὰ νὰ ἡσυχάσῃ) Πόντ. Γιατρικά ἐποῦ-
καν τὸν ἀρρωστον πολλὰ Πόντ. (Τραπ.) Ἀγένωτον δαφί,
βουγιὰν δοῦ βουγιού, ξιν γαὶ λάι, βασιλικὸ ατ-τρικὸ (ἀγένω-
τον=καινούργιο, βουγιὰ τοῦ βουγιού=κοπριά βοδιοῦ, ξιν =
ξίδι· σκωπτικῶς ἐπὶ τῶν λαϊκῶν ἱατροσοφίῶν) Χάλκ. || Φρ.
Γιατρικά νὰ τὰ φᾶς - νὰ τὰ πιῇς! (ἀρὰ κατὰ τῶν διαπραττόν-
των ἀδικίαν οἰκονομικῆς φύσεως) κοιν. Ὅσα μ' ἐφαίτ'σερε,
σὲ γιατξικά νὰ σὲ δοῦρε (ὅσα μοῦ ἔφαγες, νὰ τὰ δώσης
δι' ἀγορὰν φαρμάκων) Τσακων. Δὲν ὑπάρχει οὔτε γιὰ για-
τρικὸ (πρὸς δῆλωσιν παντελοῦς ἐλλείψεως πράγματός τινος)
κοιν. Οὔτε γιὰ γιατρικὸ! (βραχυλογικὴ ἔκφρασις τῆς προη-
γουμ.) κοιν. Ἐν εὐραμεν γιατρικὸ! (οὐδὲν ἀπολύτως εὐρομεν)
Ρόδ. Ἐσ-σὲ γαπῶ γιατρικὸ! (οὐδόλως σὲ ἀγαπῶ) αὐτόθ.
Τὸ δίνει σὰ γιατρικὸ (εἰς πολὺ μικρὰν ποσότητα) κοιν. Ἐποί-
κεν ἀτο δατρικόν (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Πόντ. (Ἱμερ.)
|| Παροιμ.

Γάλα γυρευτὸ πικρὸ σὰ γιατρικὸ
(διότι συνεπάγεται ὑποχρεώσεις) ἀγν. τόπ.

Ὁ καθένας μοναχὸς του | θὰ νὰ βρῇ τὸ γιατρικὸ του
Ἰόνιοι Νῆσ.

